

Meie Eesti

Kallid kaasmaalased!

Kätte on jõudnud oluline tähtpäev. 100 aastat tagasi võitlesid eestlased vapralt oma uue vabariigi ja vabaduse eest suure ja rõhuva Venemaa vastu, kuid Eesti suutis kaitsta enda iseseisvust ja sõlmis 1920. aastal Tartu rahu lepingu. See on Eesti üks tähtsamatest, kui mitte kõige tähtsam leping. Okupatsioon oli lõppenud, kuid ärme unusta, et Venemaa okupeerib veel tänase päevani maad, mis kuulub Eestile.

Venemaa võib teada palju, kuid üks asi mida nad alahindavad, on eestlaste võitlustahe. Me oleme võidelnud sajandeid oma vabaduse eest ning lõpuks võidukalt peale jäänud. Me peame nõudma Tartu rahulepingus paika pandud alasid tagasi. See ei pruugi juhtuda homme ega ülehommel, aga kunagi see juhtub, selles olen ma kindel.

Kuid vaatamata sellele, et Eesti on saavutanud oma iseseisvuse ja tunnustuse NSV Liidu poolt, on tänapäeva Venemaa lugenud Tartu rahu kehtetuks ja seega annekteerimine nende poolt on olnud reaalne.

2004. aastal liitus Eesti Vabariik NATO-ga. Ja kui te arvate, et liitudes on Eesti ainult ära kasutanud NATO ressursse enda kaitseks, siis te eksite. Eesti on juhtiv riik NATO küberkaitse poliitikas 2008. aastast saati, mil asutati Tallinnasse küberkaitsekoostöö keskus.

Eesti on vapralt peale taasiseseisvumist teinud märkimisväärseid arenguid, millega oleme järele jõudnud ja möödunud nii mõnestki riigist. 20. augustil 1991. aastal taastasime me enda iseseisvuse, vabanesime lagunevast Nõukogude Liidust ja olime taas valmis oma majanduslikku seisundit arendama peale pikki stagnatsioonis oldud aastaid. Kuigi me lahkusime Nõukogude Liidust vaestena, oleme me üle nende pikkade aastate kasvatanud enda jõukust ja enda hääle rammu tugevdanud. Muidugi tuleb siinkohal mainida Eesti kultuuri, mis teeb meist ühe rikkaima kultuurirahva. Iga viie aasta tagant toimub laulupidu, millest võtavad osa kümned tuhanded eestlased, kes armastavad oma riiki ja tahavad seda näidata. Enda kultuuri, traditsioone ja rahvust ei tohi me eales unustada ega nende üle häbi tunda.

Eestil on minu elus tähtis koht, see on ju maa, kus ma sündisin, maa kus ma olen üles kasvanud. Ma tunnen ainult puhast rõõmu ja tänulikkust, et mul on võimalus olla Eesti Vabariigi kodanik. Ma mäletan, et väiksemana ei hoolinud ma faktist, et ma elan Eestis, aga lähiaastatel on see uhkustunne ja patriootlikkus minus kasvanud ja ma oskan hinnata seda, kui võrratus riigis ma elan. See on meie Eesti, hoiame ja esindame enda rahvast ja kultuuri uhkelt. Meie sinimustvalge lipp on lehvimas alati meie õuedes ja meie südameis. Kuid see on alles algus, me tõuseme veel kõrgele, rändame veel kaugemale, see ei jää märkamata.

Elagu eestlus, elagu eestlased ja elagu Eesti!

Martin Purre, 10.S õpilane